

бѣгнѣли въ сѣсѣдны тѣ страны; а останѣлы тѣ въ града подпаднѣли въ жестока неволя: тѣ были принудены да проваждатъ въ Спарта половина та отъ сички тѣ си произведенія, а при погребеніе то на спартански тѣ царь и началницы да са свяватъ въ желѣйны дрехи. Побѣдители тѣ пѣяли за тѣхъ въ пѣсни тѣ си:

„Като натоварены магарета, тѣ носѣтъ страшна тяжесть —
„И въ печална неволя, отдаватъ на повелители тѣ си
„Половина та отъ сички тѣ произведенія на труда си.“

А за погребенія ша са ибѣло:

„Мжи и жени оплакватъ съ въздышанье властители тѣ,
„Кои то похитило смѣртно то предопредѣленіе.“

Аристоменъ.

1.

Сички тѣ Мессенцы, а особенно младо то поколѣніе, кое то не страдало отъ бѣдствія та на послѣдня та война, съ отвращеніе тѣрпѣли тежко то иго на Спартанцы тѣ. Тѣ са рѣшили да са подигнѣтъ. Отъ млады тѣ мессенски момцы Аристоменъ отъ сички тѣ най много са отличавалъ по смѣлость та и мѣжество то си.

Първо то сбиванье съ Лакедемоняны тѣ было нерѣшително, но Аристоменъ показалъ таквизи подвиги, щото Мессенцы тѣ поискали да го избѣржтъ за царь. Той отклонилъ отъ себе си този санъ и съгражданы тѣ му го избрали полководецъ съ неограниченна власть. Като искалъ да наплати Спартанцы тѣ еще отъ начало то на война та, Аристоменъ ношемъ влѣзалъ въ Спарта и на храма на Минерва покачилъ своя щитъ съ надписъ: „Аристоменъ посветява на богиня та този щитъ за знакъ на побѣда надъ Спартанцы тѣ.“

Делфійскій тѣ оракулъ заповѣдалъ на Спартанцы тѣ да проводжтъ въ Аѣины за свѣтникъ. Спартанцы тѣ проводили посланницы при Аѣиняны тѣ съ прозба да имъ проводжтъ такъвзи челѣкъ, кой то до може да имъ дава полезны свѣты, — и Аѣиняны тѣ имъ про-